

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság Dr. Paróczai Endre ügyvéd (...) által képviselt *T.B. (...)* *felperesnek* - Dr. Kovács Katalin jogtanácsos által képviselt *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága* (3530 Miskolc, Széchenyi u. 10.) *alperes* ellen *jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata* iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a *felperes kereseti kérelmét e l u t a s í t j a .*

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 45.000.- (Negyvenötezer) forint perköltséget, valamint fizessen meg - az illetékügyben eljáró adóhatóság külön felhívására - 54.993.- (Ötvennégyezer-kilencszázkilencvenhárom) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

A Salgótarjáni Vám- és Pénzügyőri Hivatal járőrei, a Vám- és Pénzügyőrség Észak-magyarországi Nyomozóhivatal Nógrád Megyei Osztályának munkatársaival együtt 2010. január 11-én jövedéki ellenőrzést tartottak a felperes M..., F... u. 28. szám alatti ingatlanán.

Az ellenőrzés időpontjában a felperesi ingatlanon állt a H.-7.. forgalmi rendszámú, F.D. típusú tehergépkocsi, amelynek rakterében előtalálásra került 20 literes műanyagkannákban tárolva összesen 320 liter alkoholtermék, a felperesi ingatlanon pedig, ugyancsak 20-literes műanyagkannákban tárolva, további 480 liter alkoholtermék.

Ezeknek az alkoholtermékeknek a származását, eredetét igazolni nem tudták.

A Salgótarjáni Vám- és Pénzügyőri Hivatal ezeknek a tényeknek az alapján, a 2010.február 4. napján kelt, a 385-2/2010. VPH. ST. iktatószámú határozatával, a felperest 916.542.- forint jövedéki bírság megfizetésére kötelezte.

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (Jöt.) 3. § (2) bekezdés d.) pontja alapján ugyanis az alkoholtermék jövedéki terméknek minősül.

A Jöt. 114. § (2) bekezdés b.) - c.) pontja alapján adózás alól elvont terméknek minősül az a jövedéki termék, amelynek származását, eredetét számlával, számlát helyettesítő okmánnyal, termékkísérő okmánnyal, vagy vámokmánnyal nem tudják. Valamint az e törvény szerint a zárjeggyel, hivatalos zárral, illetve adójellel ellátandó, de zárjegy, hivatalos zár, illetve adójegy nélküli, hamis vagy hamisított, jogtalanul megszerzett zárjeggyel ellátott alkoholtermék.

A Jöt. 114. § (1) bekezdés b.) pontja értelmében az a természetes személy, aki olyan jövedéki terméket birtokol, amelyet nem adóraktárban állítottak elő a jövedéki termék mennyisége után jövedéki bírságot fizet.

A Jöt. 114. § (3) bekezdése értelmében a jövedéki bírság alapja az adózás alól elvont termék mennyisége és a bírság megállapításkor hatályos adómértékek alapján számított adó, a bírság mértéke pedig a bírság alap kétszerese.

Ezt a határozatot az alperes jogelődje a Vám- és Pénzügyőrség Észak-magyarországi Regionális Parancsnoksága a 2010. május 14. napján kelt 2328-1/2010. VPÉMRP. iktatószámú határozatával helybenhagyta.

Az alperes nem tartotta megalapozottnak azt a felperesi hivatkozást, hogy az ellenőrzéskor jelenlévő másik személy, akinek kérésére a felperes megengedte, hogy az ingatlana garázsába az előtte ismeretlen folyadékot tartalmazó műanyagkannák átmenetileg elhelyezésre kerüljenek, mint tulajdonos tartotta birtokban a műanyagkannákban lévő folyadékot is, ezért tehát a felperest nem lehet garázsban feltalált alkoholtermék birtokosának tekinteni.

Az alperesi álláspont szerint ugyanis a garázsba történő átrakást követően a kannák már kikerültek a szállító személy birtokából, azok felett a hatalmat már a felperes gyakorolta.

A keresetlevelével a felperes ezeknek a határozatoknak a hatályon kívül helyezését kérte. Ebben jogszabálysértésként változtatlanul arra hivatkozott, hogy az ingatlana garázsába lepakolt műanyagkannákban lévő alkoholtermékek birtokosának az ellenőrzés időpontjában is jelenlévő azt a személyt kell tekinteni, aki azokat oda szállította.

Az alperes a kereset elutasítását kérelmezte.

A bíróság a felperes kereseti kérelmét az alábbiak miatt nem találta megalapozottnak.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 187. § (1) bekezdése értelmében a birtokot megszerzi, aki a dolgot magához veszi, vagy akinek az más módon hatalmába kerül. Ebből a törvényi rendelkezésből következően nem vitásan a felperes birtokosa lett annak a 480 liter alkoholterméknek, amelyet tartalmazó 40 db 20 literes műanyagkanna az ingatlanán lévő garázsba elhelyezésre került.

Ezen a tényen nem változtat a Ptk. 187. § (2) bekezdésébe foglalt az a rendelkezés sem, hogy birtokos az is, akitől a dolog időlegesen más személy hatalmába került. Tehát a jövedéki terméket a felperes ingatlanára szállító és annak ideiglenes megőrzését kérő személy.

A felperesnek az ingatlana garázsába már lepakolt 480 liter alkoholtermék vonatkozásában tehát a birtokosi minősége kétséget kizáróan megállapítható volt, így tehát vele szemben jogszabálysértés nélkül került alkalmazásra a Jöt. a 114. §-a értelmében az alkoholtermék mennyisége és adómértéke alapulvételével elvégzett számítás szerinti jövedéki bírság.

A Ptk. 187. § (2) bekezdésébe foglalt rendelkezésből következően legfeljebb az lett volna megállapítható, hogy az a személy, aki a kérdéses alkoholterméket a felperes garázsába szállította, a felperessel együtt birtokosnak tekinthető, és így a kettőjük felelőssége a Jöt. 116/B. § (1) bekezdése értelmében egyetemleges.

Az egyetemlegesség alkalmazásának hiányára, mint jogszabálysértésre azonban a felperes a keresetlevelében és a perben tartott első tárgyaláson sem hivatkozott, így tehát az egyetemlegesség alkalmazásának hiánya alapján a bíróság a perbeli alperesi határozatot nem is vizsgálhatta felül, a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 215. §-ába foglalt rendelkezés értelmében.

Abban a tekintetben viszont a tényállást az ügyben eljáró pénzügyőri hatóságok helyesen állapították meg, hogy a felperes garázsában elhelyezett 480 liter, származásában nem igazolt alkoholtermék birtokosának a felperest is tekinteni kell, így vele szemben, mint birtokossal szemben a Jöt. 114. §-a alapján a jövedéki bírság jogszerűen alkalmazható volt.

Mivel pedig a bíróság a keresetlevélben állított jogszabálysértést az alperesi határozatban megállapítani nem tudta, ezért nem is kerülhetett sor arra, hogy azt a határozatot a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezze, így a felperes kereseti kérelmét utasította.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesnek a perindítással felmerült perköltsége megtérítése.

A jogtanácsosi képviseltre tekintettel ezt a perköltséget a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja alapján határozata meg.

A perben, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a. pontja és 62. § (1) bekezdés h.) pontja alapján, a 916.142.- forint pertárgyérték alapulvételével, 54.993.- forint eljárási illeték került feljegyzésre. Ennek a feljegyzett illetéknek a viselésre a Pp. 78. § (2) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján ugyancsak a pervesztes felperes köteles.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárása a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2011. február 2.

Dr. Takács László sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó